

תלמודו בידו

יבמות

דף קג עמוד ב

א] נעל שאינה שלו, או נעל שמאל או שאינה ראויה למדת רגלו, האם כשרה לחליצה ?

ב] סנדל המוסגר או המוחלט, האם כשר לחליצה ?

ג] כיצד בית מוסגר ומוחלט מטמאים את האדם ?

ד] כיצד בגד המנוגע שנכנס לבית טימא את כל מה שבתוכו ?

א] שאינה שלו: בדיעבד כשרה, אך לכתחילה יש להקנותה ליבם במתנה שתהיה שלו. נעל שמאל: בדיעבד כשרה, אבל לכתחילה יש לחלוץ בנעל של רגל ימין. אינה למדת רגלו: פסולה. כגון שהנעל גדולה שאין יכול להלך בה, או קטנה שאינה מכסה את רוב רגלו.

ב] מוסגר והיה בו נגע והסגירו הכהן לשבוע: לא תחלוץ בו לכתחילה [שמא יחלוץ במוחלט]. בדיעבד החליצה כשרה, שאינו עומד לשריפה ושיעורו קיים. מוחלט ולאחר ימי הסגר התפשט הנגע, או שלא התפשט ושוב הסגירו שבעת ימים ונשאר הנגע: לרב פפי החליצה פסולה, שכיון שעומד לשריפה כתותי מיכתת שיעורו, ואין בו שיעור כדי לכסות את רוב רגלו. לרב פפא החליצה כשרה בדיעבד. וכן הלכה.

ג] מוסגר: נגע בצידו הפנימי של הכותל, או בביאת רוב גופו לבית ואף שלא נגע בכותל. מוחלט: אף אם נגע בכותל שמחוץ לבית, שנאמר "טמא הוא" להוסיף בו עוד טומאה. ואף שעומד לנתיצה וכמי שאין לו שיעור, אמרה תורה שאפילו בשעת נתיצה קרוי הוא בית.

ד] 1. בגד של שלש על שלש אצבעות [בין מוחלט ובין מוסגר] שנכנס רובו לבית טהור. 2. בגד מוחלט שנכנס ממנו שיעור כזית אף שלא נכנס רובו. שהוקש המוחלט למת.